

Nepodpisani se dopisao na diskaku.
Preposlana sa pismom, tiskaju po d
rav svaki redak. Oglaši od 6 re
dakata stoji 60 no; i svaki redak
više 5 no; ili u službi opštovat
u pogodbu se upravom. Novi se
daju postavljkom naputnicom (as
ogni postale) na administrativu.
"Nade Sloga". Imo, premaši i na
bilki poslu valju točno oznatiti.

Koncu list nadodje ne vriome,
neka to je vri odpravnitvatu oto
renu plamu, sa kojo se ne plaže
poštarno, ako se Iskra napisle:
"Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

"Blegom rastu male stvari, a nasloga sve pokvarit". Nar. Pos.

Liechtensteinov predlog o vjerskoj školi.

I.

U sjednici carinskega vijeća od dne 25. janara t. g. predložio je zastupnik Liechtenstein novu osnovu školske zakona, kojom se zahtjeva, da se uvedu u ovoj poli države tako-zvane vjerske škole. Osnova ta ide na tim, da imade vjera i crkva pratiti svojim duhom školu obuku i svojim rukom rukovoditi budorodni usgoj školske mladeži.

Mi smo progovorili o toj osnovi u svoje vrijeme u "Pogledu po svjetku", razloživ u kratko tečaju vjerskih predlogotajah. Ako se opterećenamo na taj vrlo važan predmet, nimimo to jedino stoga, da predložnički našim djetaljima važnijo, dokako tko i proti vjerskoj školi, propuštajući našim strkovnjacima, da svoju kozu trijezno i rezložno o tom predmetu.

Protagonist novu školu osnovao i njegovi istomisljenici osinjavaju svoj predlog na sliodocih razlozih.

Današnja škola po modernom duhu osnovana, da svomu uzvjetovanju i glavnemu cilju neodgovara. Novi školski zakon i njegovo dođe, današnja obuka i školski usgoj mladeži, pokazuju ozbiljno miskođenje ljudima, da škola, kakva jo uči, niti iz daloka neće svoje svrhe polučiti, niti u temeljitoj obuci a kako li budorodnom usgoju. U ovom najpoglavitijem cilju i nadatku škole, današnja škola vinodornica, na daloko nadkujuje staru vnutrušnjacku školu. Ova barem djelova na kršćanski usgoj mladeži, na mlađakima i starijim djetinje, na njihovu moralnu čut, te se u potrebnu uobrazbu djeoca u njima privike pravomu budorodnom životu, postalo značajni ljudi i kršćani, a potom i valjuni gradjani i državljanji, prouči-

niti ozbiljnošću svoga čovječjega i kršćanskoga doštovanja. Današnja moderna škola u obuci govoreći u ovom da skroz nazaduje, u obuci malo ili ništa više nemareduje. Puniti pravom da se mnogi roditelji tužu, da jim se dječa pokvarena, na školu povraćaju, a mnoga, koja dorastu u školama, da su školskim klupama i vjeru ostave.

Ozbiljni miskođeni u velikoj su ka
brinuti, a sreća jim je strahom na
punjujući, kada okom okrenu na pre
mnogo žalostno pojato danasnjega
vremena, osobito kako dnevno od rata
broj, a s brojem i težinom nizadnog
kih opaženih, bozakonjih i skraj
nih prokršćaja. Božji strah, vjernosti
prema vladaru i domovini, poštovanje
prema starijim, savlastnost u člinc
dužnostištu, čistota u mislih i
govoru, naravna sramežljivost u
ponuđanju, sve to da u mladeži izprod
obiži ičežavan.

Na mjesto krioposti gradjanina i
kršćanina doštajnih, izteku so: ma
turalizam, liberalizam, bozakonjnost,
popovjedonje, nepoštovanje, svojobjubljo
.... božjopravstvo.

Mladož današnja da je opravdan
strah i tužba dobro miskođeni usgoj
tajih i učitelja, koji vođ bez savjeta,
moći i ugiđati ostavljeni pitaju so:
dokdo domo tako?

Ova da je mladož opravдан strah
i svih pravili i iskronih domoslužab
koji su maložu uvidjaju, lečko u mla
đezi svo vođna izdješavaju ovo to
maložno krioposti, ona prvotna učela
pravice i poštovanja naravskoga, na
kojih se svako zajedinstvo, svakog
držstva, tim više država tomoljiti
more.

Proti ovoj avoođojoj zavrnčono
sti to opravdanom strahu i tožljev
bam tako roditeljih i učitelja, kano
poglavarah i državljanah, jedno do

je samo sredstvo moguća: da se
škola stavi na pozitivni temelj, kre
ćanstvo, da se ona povrati crkvi,
koja ima božansku zadužbu učiti
i privržljivati sve narode i samu tuda
da će se moći božjopravstvo maso po
vrestiti crkvi.

D O P I S I .

Blim, mjesecu marta. (Hrvatski ho
dočastniol — Izložba vatikanska
— moderna Italija). Kršćani nad na
rod hrvatski, njihov tuli slavni i moguć
danas je tlučen i prešao učigđo od vlastitih
slavljnih alnovati a njegdje od vlastitog
tudjinsko rukca, paklonim duhom učinili
Al narod taj kršćani i duhom i tlučem no
mogo dugu kultak, i njemu svanuti do
prei illi knjegu sunce boljih vremena.
Takoži on biće boj, prvič, da tluču
mane dok je ovoj kruži, u kuži, da bran
oni, da ih i dživiti narodi ponose, jozak
svoj i narodnost svogu. Nu unade svogu
prošlosti, pozna svoju članovu i duševnu
mod, na koju imade i pravo, kada se živo
nudu konadno pravilj, koja ga ido po
zakon božjim i hudešim. Pozorno pravoc
svaki dogodaj u našem narodu, vodovimo
se svakomu njegovomu naprudi, svakoj
njegovoj stodobini i pobedi nad svojim
dušanom. A koliko li sreća za nas, kada
vldimo i ūjemo, kako diđi taj narod,
vjerjan vjori svojih djedova, kada su ju
našu svoju krvom prolovali za "krast
ašnji i selodužu učinatu", kada se
taj junak narod takodjor spremi, da
putujud u Rim, doštano prošavti sveda
nost svjetskog znamenovanja, jubilej
unimo av. otac, kada biti u vježbi ovaš grad,
da dado oduska ūjov svojih žori. Po naš
razvrsoljaju i mi užidimo postavljiamo
nakamu i plomenu zamjano učine brada.
Hrvatske novine nam jur davno navestile
putovanju hrvatskih hodočastnika u Rim,
u ovdješno katoličko novine, kao "Osce
vatora Romano". Voo d'ella Ver
ită, "Monitor" itd. donošomju. Il
polo gringgio orant", naveduo i slau
de dñog mñog Macunu, pravuzitom
biskupa Strossmayera. Srdčina pa i oprav
dana je kožu dodači jur izražena, da se

tom agodom nadju ovdje na okupu i Hr
vati i Slovenoi, pak ujedno, pravodjeni
preuzivenim našim Mecenom, pridaju svo
jom prisutnošću o kršćnosti naroda našeg,
i privržljivosti njegovej k sv. stolici. Sv
otoč izrazio je Jur, živju, da vidi ovdje
da će se moći božjopravstvo maso po
vrestiti crkvi.

Vod sama izložba vatikanska kadr
ja, da dođivak, ma in kakvo doživje ovanno
dozovo. Ta eđkud svoj žudi nadolaze na
svjetsko izložbu, da se tuj raznih naglo
duju stvari, da okuso na okupu plodovo
uma doživjed. Tim je pak više razloga,
da mnogobrojno pohti ovanno katolič, to
po samih vod drarovi, uvidi i u upoznaju
dušnu nad i vlastu, koju i u današnjom
prem provratnom vlastu, uživa glavna kat
olička u današnjem svetu. Ta tuj se auti
čki drarovi svakog vratiti budućim: i vjeru
katolickim i novjernim odmatnjalku, dok do
pogana. Od mogućih očekunjenih glavnih
puta do novzatnog seljaka, od slavnih i
svjetskih biskupih do nezabitljivih samo
staničnih imade tuj dukača ljubavl i pri
vrženost sv. stolici. Nu nešo se pak tuj
nabrzanjili illi eđak opisivati razno vrati
drarovi, jer tad nobi svrčili lakko. U obdo
izložbu je krasnja, obljina i bogata. S raz
diobom samu nemože se podignu sli
gati. Olim stupljanje prvi put u svjetsku tu
dokla izložbu, dođnosno najprije u austri
jski odjek. Mnogo je došlo drarova iz
Austrije, prom bl so razmerno prama
broju katolika i ostalih okolnorts više
imalo odočivati. Nu i tu slu drarova no
vijestno se jo izložilo, strpavši sve radi
nostašno prostora. Neznamo pak razloga,
čemu su tui drarovi baš iz Madjarske raz
mjerco najlično smodoni. Mi smo to vo
prepujli zapazili, a gotovo nismo uneli
opozioni predusudam. Iz ostalih austrijskih
pokrajina imade bogati začeta drarovali,
lopi broj zlatnih kaložnih, kazulak i inog
mlinog rukca. Tiseno to stoji jedno do
drugog i niti drugom, a moralno se i povr
stitec un svod izjaviti što se samo dalo,
kao m. p. engova i slike. Iz to dvorano
stupili odmah u svjetidnu, gdje su drarovi
iz Njemačku. Odmah stoji tuj do vratih
krzena mi, seme mekančena vještina. Dugo

PODLISTAK.

Samo kapljicu!

Crtu iz naroda.

— Proklopli vriome! Nomogu na r
bariju — zabrunda mlad ūvijk povukav
glavu u sobicu.

— Pa deč i opet k „Zvanini“ — à ?
Nebi l' bili bolj doma ostati — i onako
mrožu se nam sve razdarano i ligu u ruke,
Peru, pa mi pomoži, zakupit domo i
danas — primetnu mu ženu.

— Al, molim te, Maro, idem samo
za čas — — mi samo du kapljicu gue
nuti .

— Da, da, kapljion kano urjok. Ljepe
mi života. Vode te svakog drugog dana
pijana kuši. A, car tako troši mukom
stodenji novac; zar me tako štuje? Cjelo
teže celo na mo peri! Glej, ono žene pi
janice Pero... Pero, Pero! zaklinj
te milim Bogom, opameti se, negubi datu!

Al da Pero, dok mu vriđena žena
tako sberiš, umak u ostariju k „Zva
nini“ i opet da išpije samo kapljicu.

A Maro, vriđena Maro ostane u kući
sama i plače. I bijaše to istine vriđena
i čestita žena. Siročica bila očca i majke,
eluzila u noko godopšto u scenu i tuj
upoznala ribara Peru, koji je više puta
donesenao u taj dom ribe na prodaju. Orno
privrio za prodanu ribu. Toga Maro nije

Perino odi, emajato rloči zatravile ju i
ona uslijubila mimož ribara. Doduše sv
jof u solu govorili, noli nouzno Pero,
buduđe jo taj volika pijanion. Nu Maro
svakog uvjoravala, da će one Pero u k
bavi i slatkini rločni odušuti od tog gedog
oblije, zlo malno. I ona ga uzala...

Prvo vriome uklanjao sa Pero kredmam;
pre to dođuši al triozu, i umjeroci, da
vino u umjeronu mjeri kripli i jači do
vješta. Nu kožnjo se opet pođeo držiti sa
zloglasnim pijanom Poldom. — Zaiješ
u krème i vinaru, to dolazio natrušom kruš.
Žena ga zaklinjala, govorila mu, da će
ona put Poldino ženo od žalosti pod
zimlju! Al on nečulaš vrednu ženu,
veđ plo, što više, kartao zo za vino. I tako
postođe opet Pero smutnjom očelog sola.
Pero koji je triozan bio pamotan, radin,
dobar kao janjo, a pijan, naprasit, zloban
i blescar koz zvier...

Pa oto i danas odbijegao u krème
k „Zvanini“; tuj ejen k stolu sa Poldom.
Stali kartali so i piti. It poštoča, nitro,
kašće, paujuc, prokljinjuć, da ti erec sti
nuto u grudima. Poldo dobivalo i dobivalo
a Pero plaćao i plaćao. Rušno vino
ijevalo se u škroča grli, kao u jamu. Iz
prva nije marlo Pero, što Poldo dobiva,
i imao je novaca u župu, koja vježa
donesenao u taj dom ribe na prodaju. Toga Maro nije

— Ja! što... Ja? — pentno pi
janao — pusti u grublji Polda oči mor
narsi koji...

— Avaj i umiron — — amrta je
... Proši mi Božo — — zaupi Poldo i
padno bled na zomiju... Ljudestvo htjelo
razdariti Pero. Nu u to skoči u vinaru
noki u solu dosodi se žandar i okujo
prijave!

Isjedčo iz krème.

— Avaj, pustite ga, tā to jo moj
Poro! — zatloni bleda držuća žena, du
pujaj se vlasti.

— Šta ti no brundaš? — umiri ga
Poldo.

Časak su žutili. Poldo i opet dobitio.
— Svetog mi Pero — — ti mo varna
ništarjo i... Kaž kartao! — — il ti
našao zašvicim u glavu staklonici.

— Tko jo ništarija, řta? — zameca
Poldo. — Kaž kartao! — — zaupi Pero i uhvati
držućog Polda za ruku...

— Ha, slijepo — — ovo twoj karto
sye su crveno označou — varalico, platit
doš evo vino.

— Sutra! — zabrunda Poldo.

— Lonovo! — zavika Pero i ubaci
mu staklenku u licu.

— Okrivljoni Poldo skoči kao bice
na Peru, to ga uhvati za grlo. Pero se
otlijao je. Ljudi naskoče, da ih odiše. Al
u taj čas Pero zarinu nečto svjetli Poldu
u grudi.

— Ajmo! Ubi me! — zavapi Poldo.

— Uočio! Topov! — zagrmio ljudi

— Drž' to ga!

— Voljko Joreček.

bi imao čemu diviti se na njoj. Bogati svakovratni kaleži, misno opravo svaku kojo zanimaju te; sili to sad ovo sad ono; da popostane, te neznaš, čemu bi se više divio, dati bogatu, dali više put ukusnoj jednostavnosti. Malko da je manje te sliči darovi iz Francuzije. Krašna ta zemlja dijelo je tuj zastupana. Živu tuj vidis vjoru Francuzije. Ta ne samo biskupi, grofovi i čitava zadruge, već i svakovratni zanatliji odužio su ov. stot. Da, i kovač poslao mu svog oruđju, mokanik velopolod, optik dalekozore i drugo način oružje. Kroz ljevu opt dverama ulazi dosno u inačicu priprata odaju, ali bogatu radi sadržaja. Dvorana je to, gđe su izloženi darovi carova i kraljeva, biskupih, grofovskih i kneževskih, osobito rimskih obitelji, čak do najnizjih podvratnikih sv. otca. Zanimljivo to moraju i kluci grada Pariza i krasan križ promiljastog našeg cara i kralja, mitra pokojnog njega, cara, kniazu itd., raznih nadvojvodinskih crkvenih, kraljevih iz njem. carata, kraljevi itd. vladara iz Amerike, bogato miane ruhu prejašnjih austrijskih kraljeva itd. Njokoliko korađevo od izlaza, otvori talijansko stvari. Tu je talijanski katolički arhiv. Inade imaju sreće sreće i sto noprilekod kod kuće; željeto zo moraju boriti proti vlastitom zabilježjeloj bradi. Dvoje krane i ogromno dverima zapremaju njihovi darovi. Ime tu svega i svakog, sve je lopu razlognuto. Bilo je na vrijednosti bar njoj; imalo je silno i silno slike, koje to ipak često zanimaju. Njihovo je upozoravaju na ovo, a drugi na ono; mi valja istaći i na drugi kaj. Tu je i Turčin klesao krasno i bogato svoje mjesto. Kino je posao svakog vratiti ovoj odluci, i savgledajući i nadoljnju prislušao jo na svom paralu i mongolski lovne i pustonice na krovom; misleće ih Antila posao sudjelovati ovu miano ruku opot Kluez, da i Ornes se austrijskim otokom darovao jo Jekatina. Amerikanac malo dalje avega, dim mu narav obiluju. Kraneju je to sva, više put i pripreto ali zanimljivo, a sve ti svjedoci i predi o jednom, o živoj vjeri katoličkoj. O hujavi do staren uznika. Nu jošta ima toga. Opot na prvom katu sedalištu pramki austrijski dvorani zauhva to i priljubljeni njihovi španjolski Portugal, da i Svinjori svakovratni mimi darovi, pača svu znanost i umjetnost jo tuj zastupana. Ogromno zorničko keružje približi ti o ljubavi sv. stolice do znanosti, a mala i sitna odjeli za dječju, pripovijedaju ti o ljubavi kršćanskog. Pređe li (a nomoguđo) jo sva točno obaviti u jedan dan) kroz očehu tu povorku darova, naročito daš red bi katalogom, i ako bi bio prije milijut u mlađen u vjeri, Izad morao kao vatren i gorljiv pristava Kristov.

To nade da budu moderni Talijani. Njih je zavozna svjetska tačkozba u Vatikanu; ta ona im mes raduno, a govor i preleb oponim, što oni nrođu — ona ih pobija. Sta do tukli? Ilijado i hujado hodobastnikih ih hranu, poghnuli bi ved od gladi, kad nobi putnik tui ostvavljal — u novacu, al nomogu im biti zahvalni, jer su to katolici, oni dolaze krajnjati se onomu, koga oni mezo. Stoga valju zatreći i uglediti čuvenu svakomu dovjoku privredou, pa i štamponu i javnom demonstracijom zadavati sto jada ne samo svojim dobrotvorom-pušnikom, da ponajprije velikom stareu u Vatikanu. Nogom se tuj gazo najveće erkyeno svinjetinje; na ulici se tuj ruglu izvrjava, što je katolički načavatjivo; slave so kao junaci najgušniji odmatnici crkve, pa tuj i sam predaj i donikli ministarstva javno sudjeluju i odobrava bogumilici govoro modernih talijanskih pogana. Al da, stari Bog još živi, voli naš narod, a i Talijani gotovo slabo idu, pače svaki dan goro. Kad kuću svojom tiranijom odgajaju i pospišuju sami sobi buru, buru kobunu, a u Africi, kamo su pošli tobož, da siju kulturu, koju im doma fali, i takvomu su skrijepe, da bi rado žrtvovali sve potrođeno milijune, kad bi samo mogli bez smrtnog oticja. Potamno im već i razum i osmijenjili; tā nedavno javio jo brzovat, da su strjeljani kroz 8 puta iz topa na bielo i tusto volove, mještje na crnu Abisincu! Šteto su prošli, tā ubili su samo 18 svojih volonih tā na oko junaci i mučenici prosvjeto, a u istini nositelji i štitnici robstva i tiranije.

Poreč, mjesec marča 1888. Čitali ste valjda g. uređidio u trčarskom listu „Il Mattino“ od dne 18. t. m. dopis iz Istra, stona mu ga, pripozao neki „Ex deputato“ i koji se bavi istarskim odnosi. List taj, uređivan po jednom

našem ronegatu, grdi i napadu skoro u svakom broju svoj, što jo nam i što bi moralno biti sveto i urođenu istoga, da pošto, se jo iznjeri rodu svomu i materinom mitku, drži se postojano one naše poslovne, koja kaže, da jo gori poturica, nego li isti Turčin. Al prodjimo na spomenuti dopis.

Gosp. „Ex deputato“ voli modju ostalim, da istarski Slaveni pospišuju barenjakom razsulo i propast, a ujemu tomu da su krivi popovi i joj njekoji (quella masada di capofila e capibanda), koji su stali poticati soljake proti Talijanom. Za tajke ljudi, voli čuvati korispondent, Jezik neima dovoljno izraza, da ih opiše. Al upravo zato tajci ljudi postaju ospasni. Dopljanika uglađenjost i uljednost pokazuju se našlješće u karakteriziranju našeg naroda. On piše po prilici u:

Slavenom, to narod u običu suvru i angađen. K ujemu nije nikad doprile ikska civilizacija, i neće jo nikad ni zadržati, budući Slaveni nemaju nikakvo povlasti, koja bi ih stolala na prošlost, i to im priodi, da neda modi nikad pravoga puta k budućnosti nači. Pa što je Slaven? On je zadovoljan, kad ima što jesti i pliti, a za druga on i novari. Takav narod da govoriti o narodnosti i domovini? Narod, koji kolik doći do civilizacije, mora se dugo vremena razvijati. A narod eurov, bez svoje povlasti, bez vlastitih zakona, takav narod da na jednom svihci vlastu ideju o patrijatizmu?

Pa napokon kakva je prošlost Slaven? Keji spomenuti, valja i svaku svjedočanstva slobodu nis u njoj? Isto mimo dušku radi dobiti, što su njihov angađen?

Ustavljeno sa mnoštvom u tom mjestu. Gosp. dopljanik voli, da istarski Hrvati tamo pospišuju županju pješčadi, da pitamo, koju je slobuju tomu tako, što jo tomu kriv? Gosp. dopljanik priznaje, da su tomu sliči krivi i njih „spoljanci“, koji nastojuši nama oguliti naš narod. On opoznjuje dajuće istarsku stavku, noke se kanti onih vjodjili uvedući, koštin obasipku istarskoga seljaka. (Uvij, babo!) Preporuka nadolje, neka se stampa pobrino, da seljaci nekako umri. Tim nadoljnom, vell „Ex deputato“, raztopati do se vratiti leđ izbora zastupstvu za Biograd predrijeti liberalni kandidat.

Bugarska: Kaže se, da je mati kneza Koburga iz Bugarske zato odputovala, da leđ porodice Orljanske i Koburžke dobije produjmo za Bugarsku, jer da se drugi njozin sin neće modi u Bugarskoj ostati. Koburžka obitelj držati će ovih danah valjda u tu svrhu posavjetovanje, nu priličuju jo, da će princeza Klementina ostati praznini rukuh, to da će se oblistiniti pozdrav sinov; do skorog vidjeno — ili ne ved u Bosiji.

Rusija: Ruski ministar rata nudio je, da se vojnička oskrbna skladisca u Potokovu i Krasnoselovu proustroje u skladisca drugoga i trećega roda, i da se ima u Brest Litovsku oszidati skladisca drugoga roda. U skladisčih drugoga roda ima od 20 do 100 tisuća, a u onih trećoga roda od 10 do 20 tisuća hektolitara zita.

Francuzka. Komisija za izpitnije Boulangerova afere svršila je svoj posao, i najpopularniji francuzski general tvora u stanju mira. Nije time uloga Boulangerova svršena, jer jo on kao na užaku tomu dobio u Lazu 45.089 glasova, koji mu nudaju pravo, da jili zastupa u parlamentu. Biti će dakle zgodno, da on današnjoj vladu predrijeti pogriješku, koja čini, te bi se moglo slučiti, da joj postane načinjeno zastupnikom nego li jo bio generalom.

Italija. „L’Espresso“, vladin list, donio je pred danu vješt, da Francuzi numerisuju udariti „izcenu“ na talijansku ratnu luku Speciju i istu uništiti. Sada se ja vješt oprovirava, te kaže, da je to bio manevar, da više lagje dobije zahtjeveni zajam.

Njemačka: O taj se državi posljivo smrtri sjedoga cara Vilima mnogo razpravlja, i sva se pozornost na njiju obraća, jer doli bi se moglo dozvati, kojim će pravcem udariti politike njegove cara Fridrika III. Kaže se, da se on nosloži sa Bismarkom, da je po njemu sastavljen proglašenik

iz Studena — občine Kastav — plu naru, da je tamo početkom ove mjeseca predstavljeni župan g. Luka Iskra u

i novi sastavio, a to da jo Bismarka ozloviojilo i od taj glasovi, da je bolje, a to da je samo zato razglašeno, da može častnije odstupiti, kad se s novim carom nemože složiti. Drugi pak kaže, da to nije moguće, jer da bez Bismarka i njemačka država nemože obestati itd. Sve to nekako ipak oduje, da se ona dva nemogu pravo sporazumjeti.

Turska: Porta ostaje uvjek ono staro koleso, koje svaki čas zapinje i koje morači čvrsto povlaći, dobro namazati, da se koliko toliko osklizne. Teko je i sada; Rusija je bila napela i povukla, Porta se maknula i rekla a, sada se očekuje, dali će izgovoriti b, ili se povuci natrag. Boji se a jedne strane, da joj Rusija u Aziji vrati ne slome, a s druge opet odbijući sive angleškim lirami. Da li će se to koleso dobro zavrjeti ili slomiti — odgovoriti ga nam najbliža budućnost.

Franina i Jurina.

Fr. Jurčić, si morda čul, da se tamo nejdo na Lošinjskom jedan pop i jedan potišta na kargabariši igraju.

Jur. Ča do to rod kargabariši?

Fr. Bina rokli, da se zimbalađu.

Jur. Nađe san čital ja va „Sloga“ za tu igru, ma se tegu već neponišnjom.

Fr. To ti je noboro zaradi nokoči krvitance.

Jur. Ah, sada znam. — Prvi put da su obe dobili i oba zgubili; drugi put da je dobil potosku salata, a sada troći put da je bormo dobil pop i, da će ovega puta biti ona krvitance „sanata“, zač da je pravila samo za 22 žurline, a troški da su narasli na 50 žurline. — koh mora svih potesiti platiti.

Fr. Pravo mu stoji!

Različite vješt.

Kotarski školači nadzornici za Istru, Minister bogaštva i nastavo imenovao je sileđu gospodju školskim nadzornicima za pojedine kotare u Istri: Za slovensko puško školu u kotaru koparskom g. dr. Fran Kosa, profesore u Kopru; za talijansku školu u istom kotaru učitelju g. Frano Orbaničiću; za kotar voloski nadzorito u Voloskom g. Uršiću; za kotar lesinski g. Pavla Skopljčen; za kotar puljski g. Ivana Kosa; za kotar porečki g. kanoniku Posanto i napokon za sudboni kotar rovinjski g. Nikolu Prodromu.

Diocezanska vješt. G. Frano Nachtgall, župno-upravitelj u Valmovači, imenovan je župno-upraviteljem u Storni.

G. Josip Škorlj, duh. pomoćnik u Ščani, stupio je u stanje mira za jednu godinu.

Poličko društvo „Edinstvo“ obdržati će na osmini ukras, dne 8. aprila u 4 sati po podno svoju godišnju glavnu skupštinu u prostorijama „Dolinskega“ podporne društva“ (Via Moila piccolo br. 1), slijedećim dnevnim redom: 1. izvješće tajnika; 2. izvješće bisaginika. 3. predlozi i 4. izbor novoga odbora.

Očeđemo od g. članovah, da će sto mnogobrojne deči na glavnu skupštinu ovoga društva, kojo može, bude li kao što se začasno — u dobrijim rukuh i dobitacu, duplirano od članovah i prijateljih, doneti obilata ploda u našem političkom djelovanju.

Iz Studena — občine Kastav — plu naru, da je tamo početkom ove mjeseca predstavljeni župan g. Luka Iskra u

* Čitali smo to i još nešto nešto u istom listu od dne 25. t. m. i na što smo se čim prije svestri. Op. Ur.

